

Nogodjani se dopisati na tiskarini, crtežima i slično. Preporučan je plimanje, oglasi i sl. Međutim po običnom činjeniku, il potreban je odgovor. Isto tako je za priloga, Novi se žalju postaram i pošto, putnicom (asasino postale) na administraciju "Naše Slogi". Ime, prezime i željena pošta: "Vladična i točno označiti i dala mi učinkovitih predstava i učinkovačkih listova nedostaje u vremenu, tako da javi odgovarajućim učinkovitima pismima, za koja se ne plaže, postavljaju, ako se izvrši napravljeno. "Reklamacija" i slično.

NAŠA SLOGA

Poučni, gospodarski i politički list.

Slogom rastu, male stvari, a neologa sve pekvart. Nar. posl.

Poziv na predplatu.

Prvim danom mjeseca jula, otvara se nova predplate na list za drugu polovicu godine. S toga molimo sve naše štovane predplatnike, kojim je ikakva predplata koncem prošloga mjeseca, da ju čim prije, obnoviti izvore.

One pak čitatelje naše, koji nisu jošte za ovu godinu ništa uplatili, molimo, da nam cielegodišnju predplatu odaslati izvore.

Naše mnogobrojne dužnike opominjemo konačno, da već jednom napravim našoj upravi svoju dužnost učine.

Ciene lista izložene su na čelu liste.

Za odpremanje predplate neka se upotrebljuju jedino poštanske naputnice.

Uprava "Naše Sloga."

Crtice iz carevinskoga vječa poslike zaključenja.

(Nastavak.)

Podpredsjednik *Abrahamic* moli na to, da bude mir, i da zastupnici zauzmu svoja mesta. *Ljevičari* prigovaraju tomu, zastupnik *Dr. Pergely*, *ljevičari*, moli za vič. Nego podpredsjednik deje rice njevoj prenuvčinosti gospodinu ministru predsjedniku.

Ministar predsjednik i upravitelj ministarstva utravnih posala grof Badeni probori ovako:

"Uime vlade moram reći, ma koliko to žalio, da je očita činjenica, da je visoka kuća dogodjaj, koji su se u ovih prostorijama od neko doba obivali, bila naimo zaprečena izvršavati poslove ustavnoj pripadajuće. (Na ljevičari burno prekida i kliču: po jezikovnih naredbama! Po Vas samom!) Tim jo tok javnih stvari nasledi na zaprieku, škudnu na državne probitke i protivnoj jasnim ustanovam usta. (Na ljevičari burno prekida.)

Visoka kuća za stalno pripoznaje, da javnom životu približi velika pogibelj ako se i na daje nastavi i trpi takov postu-

pak. Kojim se podkopavaju temelji parlamentarnih uredaba? (Na ljevičari buče.) Da se, točno, "činac učin", "naknadne" državne potrebe. Vlada, koja drži uvjek pred očima izvršavanje neželjnih zadaca u knjiži izvora? (Na ljevičari se burno smiju i prekida.) Na desnicu kliču: mir! (Uvjerenje je pretežnom visećom visoke kuće. Ona si je pak i sa svoje strane svjesta odgovornosti (Na ljevičari prekida) i smatra se dužnom; da odvratiti očeteđenje državnoga interesa, očeteđenje koje mora nastati iz osuđenja parlamentarne djelatnosti.

Uslijed previšnjega naloga proglašenjem XII. sesiju carevinskoga vječa zaključenom". (Na desnicu žive odobravaju i pješčaju. Na ljevičari odobravaju ironično.)

Potpredsjednik *Abrahamic* kaže na to, uza svu buku, koja je vladala, da mu se ne prestaje drugo, nego sjednici za klijenti. Zateli svaku dobro svim zastupnikom i članovom vlade, te pozove kuću da uzkljukne trokratni život Njegovom Vladičanstvu!

Kod toga nastao je mir, i zastupnici su klicali u razloži jezicima, da živi Njegov Vladičanstvo cesar i kralj Franjo Josip I — te pak razgovarali u većih ili manjih skupinah, ili spravljali svoje spise.

Oprostni banket vječine.

Nemci oporbenjaci nastojali su osuđiti svaki rad u parlamentu, pa su tvrdjala i očekivali, da će se zasjedanje carevinskoga vječa odrediti, ali jih je iznenadilo i kako iznenadilo, kad su čuli, da je zasjedanje zaključeno. Razlika je u određenju i zaključenju velika. Odvođi se svake godine, zaključilo se je samo jedan put, godine 1869., dokim se svakih šest godina carevinskog vječa raspisla. Poslije zaključenja prekida se sa svim carevinskog vječa. Kad se opet sastane, imat će se na novo birati predsjedništvo, odbore, izvestitelje, sve. Svi predloži za zasjedanja postavljani, kao da nisu postavljeni. Dok se opet nesastane carevinskog vječa, zastupnici neuzivaju imunitet, to jest može se jih sudbeno progonti, bez privole carevinskoga vječa, kao i svakoga drugoga državljanina.

To osobito peče Nemce, jer bi inače bili prekomjerno razdraživali pučanstvo, i to posve neopravданo.

Postupak Njemaca oporbenjaka je

zboglo članove i skupine vječine. U koliko moća nisu bile sveze među njima, jake one su se učinile.

Odlučna i dostojanstveno izrečena izjava Javorinskoga u ime vječine kaže tu čvrstću. Vječina je čvrta, ona je složna u načelih, i proti manjinu i proti vlasti ako treba.

Znajući što da se dogoditi, vječina je upriličila banket, da se nezimi članovi kod njega oprostili i pozdrave — ali i da dadu oduska svojim čvrstvom složnosti i čvrstote.

Na čelu stola sjedio je čestni starac Poljak *zast. vič. Javorški*. Mlađenackim tonom i odlučnostju, koja ga riel, naglasio je, da je uzajamni rad vječine njezin najčvršći vez, te pozvao na trokratni život Njegovom Vladičanstvu. Češki velikas grof *Palfy* izrazio je nadu, da će se vječina opet sastati novoj sili i staroj vjernosti, i da neće odustupiti ni koraka od svojih načela, te nazadujući njezinom vodi sa sjedmom glavom ali mlađenackim ogujem, Javorinskou. *Naćelnik katoličke pučke stranke* *bar. Lipa* istaknuv, da drži vječinu i navale na predsjedništvo neoborivo skupu, i odusvi predsjedništvo. Podpredsjednik *Abrahamic* žali, što je još bolestan predsjednik, zahvaljuje na zdravici predsjedništvu i dize čašu za pravi parlamentarizam. Podpredsjednik *Dr. Kvarner* zahvaljuje također na državici, i nazdravljuje vječini radi toga, jer ona hoće pravednost, i opet pravednost i samo pravednost naprima svim narodom monarhije. Njemu je osobito draga, što je za tu pravednost i jedan dan po Njemaca. Oni i sva vječina neće pojavljači se na vječini, radujući se što, da se opet načela, ne umjetno nego naravski; žeđe da sve skupine vječine sačinjavaju čvrst zid, i iztuču, da je vječina za onu i okavku Austrije, kakova se je razvila, naime za Austriju, koja se temelji na autonomiji narodnosti. Spominje također, da se je raziskivala ona stranka, koja se je zvala državna stranka, a sad je pokazala, da je razornata stranka; smjerio je na njemačku liberalnu stranku, koja je talijanska stranka Primorja područnica. U ime slavenske kršćansko-narodne sezone digao je čašu *Dr. Šusterić*. Vjernosti sveze skupina vječine, koja je očišćila uslijed udarača oporbe, i

běž koje neće se nista mogi, dok bude vječne sebi i svojim načelom. Zast *Dzeduški*, u ime Poljaka, obavješta se na osnovu adrese, tvrdi, da je savezna demokrata po svojih načelih ona, koja uzdržala monarhiju, u koje sreću diže čašu.

Tko je čuo te zdravice, njihov sadržaj, oduševljenje i iskratnost, kojom bijaku izrečene, slušane i povlađivane od kakih 180 muževa, pa sve to ili silno čuo i u privatnom razgovoru, tej je ostavljao večar i Beč s uvjerenjem, da će nastati bolji dan za narode monarhije, osobito za one, koji su tlačeni, da su pojedine osobe pa i stranice, ma bile one koje mu drago, nezavratne čestice proti večini, kavka se toga večera pokazala. Ona bi imala, a nade je i da će, raditi za to, da se provede što je bio već Belcredi godine 1865. zasnovao, najme upravo razdoblje ciele monarhije u pet narodnosti i historičkih skupina. I u to ime Bog blagoslovio njezin trud i rād. (Dalej sledi.)

Glavna skupština družbe sv. Cirila i Metoda za Istru.

(Dalje.)

U glavnoj skupštini obdržanoj dne 12. srpnja 1894. bijaše prihvjeta slična deka rezolucija:

"Nalaže se odborni, da izradi do buduće glavne skupštine načrt o mirovini učitelja".

Ma je i bila ova rezolucija jednoglasno primljena, odbor ipak nije načrt izradio, pošto družba u ono vreme nije imala svojih učitelja, a bilo bi smješno izraditi načredbu o mirovini učitelja, kad učitelja nema. Nego buduće je sada družba osnovala svoje učione, te iste oskrbila učiteljskim silama, pitanje je postalo zraslim, te je ravnateljstvo scimilo, da se može s njim baviti.

Ono je doista izradio načrt naredbe, kojom ne samo, da se ustanovljuje mirovin, nego se u obči uređujući svi odnosaji družbe sv. Cirila i Metoda prema njezinim učiteljem i učiteljicama, t. j. sve međusobne dužnosti i prava. Taj tako razsireni načrt pretresat da se kao 6. točka današnjeg dnevg reda. Da pak svaki član, komu pripada pravo glasovanja, može što temeljiti o stvari razpravljati, to se taj načrt dalо tiskati i po jedan ko-

Band: *Kunšulant!* Bože moj! A ča je pak to?

Kajfić: Na priliku: D, Da.

Band: Da, Da, Da... Vidiš, vidiš čudo božje!

Kajfić: A, E, Fa...

Band: I to?... Fa, Fa, Fa, Fa...

Ah! to je neć, to!

Kajfić: A, R — Ra...

Band: R, R, Ra, Ra, R, R, R, R, R, Ra, Ra. Čaće božji, kakova je ta vaša glava, da more va njuj toliko tegu držat. Ah! blaze vam, blaze vam. Čaće moj, čaće moj, zač niste i vi mane dati na ovake študije. Ma... neka je, ter ni Hrvati ne znaju takove stvari, ča ne da ne?

Kajfić: A ča bi oni znali, prosim vas.

Band: Mu te pacat od jada, kada budu doznali, da ja znam ča su *bukali*. A, E, I, O, I, O, I, O i *kunšulant!* R, R, Ra, Ra, Ra, Ra, — jej, jej, ma... te se jadit. Nego recite mi, kada cu ja moć početi pisat va talijanske gazete.

Kajfić: Bravo!

Band: A kada najdalje.

Kajfić: Sekundo, kako se zame. Ako ćete napisati kakova pismica, onputa ćete kasneje, zač su pismice jako težke.

Band: A, ča te mi pismic: neć, ja piš...

morda proža?

Kajfić: To se zna.

Band: Si vrazi, ved je preko pedeset let, da govorim va prož, a da nisam tega vraga ni znao. Ja vam lepo zahvaljujem, da ste me to navadili. Vidi, vidi malo, bi ti se vrag stantil! Ča ti mane tuka čat! Ma Hrvati ne znaju govoriti va prož, ča ne dane?

Kajfić: Aj bo!

Band: A kako govorite pak oni? Trebe da ne vi pismice?

Kajfić: (Sar užom.) Hodi ved jedan put k vragu. Svu glavu će mi smatrit! (Glasno.) Oni govorile.... govorile — hrvatski.

Band: Znai sam ja to. Begme, neka ojmo bude, oni neka slobodno govorite hrvatski, a mi ćemo lepo va prož. Ja, jušto va prož. Ča ne, da su štimane ljudi, ki govorile va prož?

Kajfić: I kolikol (Sam užom.) Da biš znal, kako si zapućen.

Band: Bog vas je presal, vas i doktora k nam. A ja vam moram bit još najveć zahvalan. I još ćete me storiti za Bulatin?

Kajfić: Skakao, i to još danas.

Band: Čete bit i vi tu?

Kajfić: Prez mane ne more se ništo storiti. Bit de još i dehtor Izdajid, Sotonić i Ivacić.

Band: Dunko vi govorite, da je to veličast bit Bulatin.

